

TPG Post

Port betaald

Port payé

Pays-Bas

Samen Kerk In Nederland

Koningin Wilhelminalaan 3

3818 HN Amersfoort

Nieuwsbrief-Newsletter

13e jaargang, no. 1

mei 2007

Colofon

*13e jaargang, no. 1
mei 2007.*

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
SKIN, Samen Kerk in Nederland,
Together Church in the
Netherlands.

Redactie

June Beckx, Teus Eikelboom,
Joke Snijders

Vormgeving en realisatie

Ambition Text & Design
www.ambitiondesign.nl

Redactieadres

Koningin Wilhelminalaan 3,
3818 HN Amersfoort.
Tel.: 033 – 445 06 55
Fax: 033 – 445 06 54
info@skinkerken.nl

Abonnementen

De nieuwsbrief is gratis, maar
giften worden bijzonder op prijs
gesteld. Gironr.: 78 64 832

Website

www.skinkerken.nl

Inhoudsopgave

Pag.

- 4. Van de redactie
- 5. Actualiteiten en mededelingen
- 7. Agenda
- 9. Gesprek met June Beckx
- 13. Migrantenkerken in de stad
Utrecht
- 13. Samen kerk in Utrecht
- 14. Afrikaanse uitleg bij de bijbel
- 15. De schrift als vertolker
van cultuur en traditie

Content

Page

- 16. Editorial
- 17. Topics and information
- 19. Agenda
- 21. Interview with June Beckx
- 24. Migrant churches in the city of
Utrecht
- 24. Together church in Utrecht
- 25. African Explanation of the
bible
- 26. Scripture as the Interpreter
of Culture and Tradition

Voorpagina:

June Beckx

Van de redactie

Dit jaar bestaat SKIN tien jaar. Gedurende de tweede helft van dit bestaan mocht ik coördinator zijn. Wat dat voor mij betekent leest u in het interview van deze editie. Een belangrijke vraag blijft: hoe verhoudt zich de migrantenkerk, die *zelf* kerk wil zijn tot het ideaal van SKIN: migrantenkerken die *samen* kerk willen zijn?

Taal, cultuur en traditie bewegen mensen in een vreemd land om een eigen kerk te stichten. Mensen verlangen terecht een plaats waar ze zich thuis voelen als ze ver van huis zijn, *a place to be at home in a place far away from home*. Hoe belangrijk taal, cultuur en traditie zijn voor elk individu binnen een gemeenschap en in de context van zijn omgeving, ja zelfs hoe God een ieder van ons specifiek aanspreekt en behandelt, leest u ook in deze editie.

Maar toch, een vertrouwde eigen omgeving kan maken dat mensen er niet meer uit willen. Dat maakt dat de band met al wat daarbuiten is onder spanning komt te staan. Taal, cultuur en traditie verworden tot afscheidingsmuren. “Daarbuiten” is echter wel de realiteit van de samenleving, waarin we leven. We hebben daarin een gezamenlijke verantwoordelijkheid en dus moeten we daarin participeren.

Dat is de uitdaging waar wij tien jaar geleden voor stonden en waar wij nog steeds voor staan. De uitdaging om de *rijkdom* van taal, cultuur en traditie – juist ook de geloofstraditie – , niet ondergeschikt te maken aan de *verschillen* van taal, cultuur en traditie. De rijkdom verbindt en versterkt ons tegenover de verschillen die ons uiteen drijven. Maar dat moeten we ook willen. Als wij niet bereid zijn om naar elkaars verschillen te luisteren, als we niet bereid zijn er met elkaar over te praten, dan kunnen wij nooit die rijkdom ontdekken, want dan sluiten wij ons voor elkaar af.

Van *Zelf* kerk zijn naar *Samen* kerk zijn. Of we het willen, of we het kunnen? Daarbij hebben we de Heilige Geest nodig. Gods Geest, die heelt en verzoent, is de Geest die mensen ieder in hun eigen taal samen de grote daden van God laat verkondigen (Hand. 2) Dan wordt het een echt Pinksterfeest, waarin de rijkdom van ons geloof wordt ervaren door de rijkdom van onze diversiteit.

June Beckx

Actualiteiten en medelingen

In vrijheid verbonden

Op 23 januari is in Utrecht de tweede bijzondere interreligieuze bijeenkomst gehouden 'In vrijheid verbonden – Samen leven in wederzijds respect' in aanwezigheid van Koningin Beatrix. Op de bijeenkomst met vertegenwoordigers van de zes grootste religies en levensbeschouwingen in Nederland werd een verklaring ondertekend, waarin werd uitgesproken in vrijheid en vrede met elkaar te willen samenleven. De organisatie lag in handen van de stuurgroep 'In vrijheid verbonden' die ook de eerste bijeenkomst ter gelegenheid van het Zilveren Regeringsjubileum van de Koningin in 2005 organiseerde. SKIN nam in de voorbereidingen deel aan de klankbordgroep.

Come Holy Spirit, heal and reconcile in Europe: illuminate the whole of humankind with the light of Christ

De Conference of European Churches (CEC), in partnerschap met de Commission for World Mission and Evangelism (CWME) van de Wereldraad van kerken (WCC), kwam van 23 – 28 januari jl. te Boedapest bijeen voor een Mission Consultation. Deze consultatie borduurde voort op het thema van de Conference for world Mission and Evangelism in Athene in 2005 en het ging speciaal over de worsteling met het begrip 'mission' en wat dat inhield voor Europa en in deze tijd. Tegelijkertijd was de consultatie bedoeld als voorbereiding op de 3e European Ecumenical Assembly in Sibiu, september 2007. Op de consultatie heeft June Beckx, coördinator SKIN, samen met Wout van Laar, directeur van de Nederlandse Zendingsraad, een workshop gegeven over de aanwezigheid van migrantenkerken en hun missie voor Europa. Robert Calvert gaf een workshop met het thema 'Towards the renewal of the European urban church'.

Justitiepastoraat

Het Protestants Justitiepastoraat, heeft June Beckx uitgenodigd op de jaarlijkse bijeenkomst op 8 januari jl. voor een interview. Aanleiding was de steeds gemelleerder gevangenenpopulatie en hun andere geloofsbeleving en spiritualiteit. De gedachte daarbij was dat predikanten uit migrantenkerken daar wellicht beter aan zouden sluiten. Bovendien zouden zij door hun eigen geloofsbeleving ook andere predikanten kunnen inspireren. Een ander aspect was het betrekken van gemeenteleden van migrantenkerken bij de geestelijke begeleiding van ex-gevangenen.

Deze bijeenkomst, in de vorm van eerste kennismaking met de aanwezigheid van migrantenkerken en pastors, verliep bemoedigend en we hopen zeker in de toekomst verder te werken aan een samenwerkingsstructuur.

Xnoizz Flevo Festival 2007

Op 8 maart is de rondleiding op het Flevo Festival in augustus 2006 samen met de directeur en programmamaker van het festival door ons geëvalueerd. De evaluatie heeft uitgewezen dat er bij onze jeugdleiders groot enthousiasme was voor een eigen programma en presentatie van en voor migrantenjongeren op het volgende festival. Daarnaast zouden meer migrantenjongeren worden aangemoedigd om deel te nemen aan het festival, ook aan de andere evenementen en workshops. Dit jaar zal het festival plaatsvinden van 16 tot 19 augustus met thema Live the Dream. Informatie is te vinden op www.flevofestival.nl.

Gesprek met de Protestantse Kerk in Nederland

Een kennismakingsgesprek tussen het bestuur van SKIN en het moderamen van de Protestantse Kerk (PKN) heeft plaatsgevonden op 13 maart. Het zal misschien vreemd klinken, want er zijn natuurlijk reeds werk- en financiële verbanden, maar dit is de eerste keer dat de beide organisaties op bestuursniveau met elkaar bespraken hoe zij ook inhoudelijk gezamenlijk gestalte kunnen geven aan de kerk in de Nederlandse context. Er werd geconcludeerd dat een verenigde kerk een cultuurverandering in tijd zal vergen.

Basisrechten

De brochure 'Basisrechten voor ongedocumenteerden' uitgegeven door de Stichting LOS, in samenwerking met de Stichting Searchweb en OKIA, is nu reeds verkrijgbaar in het Engels en in het Frans. Deze brochure is vooral geschreven voor mensen die in hun omgeving of hun praktijk ongedocumenteerde vreemdelingen tegenkomen en geeft een overzicht over de rechten die deze mensen hebben en de mogelijkheden deze rechten ook te verwezenlijken. Kosten € 6,50 (incl. verzendkosten) en te bestellen door het bedrag over te maken op giro 9552448 tnv: Sticht landel ongedocument steunpunt te Utrecht, ovv uw naam en adres en de titel van de publicatie. De Nederlandse uitgave kost € 5,00 incl verzendkosten. Zie ook www.skinkerken.nl.

Oproep ervaringen vreemdelingendetentie voor Cpt

In 2007 zal de European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) Nederland bezoeken. We willen u oproepen om ervaringen met betrekking tot vreemdelingendetentie aan hen te mailen (in het Engels of in het Frans!): cptdoc@coe.int . Internet: www.cpt.coe.int.
bron: vlugschrift vluchtelingen Kerk in Actie Binnenland, jrg. 5 nr. 3, maart 2007

Pardonregeling

In het regeerakkoord is een pardonregeling opgenomen voor mensen die nog onder de oude vreemdelingenwet, dus voor 1 april 2001, in Nederland

asiel hebben aangevraagd. Omdat er veel vragen zijn over deze regeling hebben VluchtelingenWerk Nederland, INLIA en LOGO (Landelijk Overleg Gemeentebesturen Opvang en terugkeerbeleid) het initiatief genomen een website met de meest recente informatie in te richten. Op www.pardonnu.nl vindt u de antwoorden op de meest gestelde vragen. De website wordt aangepast zodra er nieuws te melden is.

bron: vlugschrift vluchtelingen Kerk in Actie Binnenland, jrg. 5 nr. 3, maart 2007

Adressenlijst migrantenkerken

Op de vernieuwde website van de PKN www.pkn.nl staat nu de lijst met adressen van migrantenkerken in Nederland. De lijst is nog een tijdelijke oplossing, eventuele wijzigingen en toevoegingen zijn welkom. Amsterdam Zuidoost en Ede staan er nog niet op. Via de zoekmachine intypen “migrantengerken”, vervolgens klikken op “5. Migrantengerken” en op “adressen” in de linkerbalk.

Agenda

9 juni: Algemene ledenvergadering SKIN

Op 9 juni a.s. zal de algemene ledenvergadering gehouden worden op het adres van het SKIN-kantoor: Koningin Wilhelminalaan 3, Amersfoort van 10.30 uur tot 15.30 uur. De ochtend is uitsluitend bestemd voor leden. Vanaf 13.30 uur worden actuele thema's besproken. Dit is openbaar en iedereen is welkom! Eén van de thema's is het justitiepastoraat en hoe migrantenpastors te betrekken bij de geestelijke zorg voor gevangenen en ex-gevangenen.

10 november: SKIN 10 jaar

Wij hopen op 10 november 2007 het 10-jarig jubileum van SKIN te vieren. In de loop van de volgende maanden zullen de ontwikkelingen met betrekking tot de voorbereidingen op onze website www.skinkerken.nl te volgen zijn.

11 - 12 mei: Korenfestival

De Stichting A Touch of Hope organiseert een korenfestival van Indonesische kerken. Dit vindt plaats op 11 en 12 mei in het Gebouw van de Evangelie Gemeente, Boeing Avenue 121, 1119 PE Schiphol-Rijk. SKIN-lidkerken zijn van harte uitgenodigd om met hun koor als gast op te treden. Informatie en aanmelding: 06-45198900; 0626303409; 0645484459; 0621225104.

bron: Gereja Minahasa

100-Jarige jubileum van de Nederlandse Pinksterbeweging

De Pinkstergemeente Amsterdam organiseert de volgende activiteiten en evenementen:

- 27 april tot 5 mei: verspreiding van de “Daar-wordt-je-blij-van”krant
- 12 mei: Dag van de Pinksterbeweging
- 15 sept.: nationale viering 100 jarig jubileum van de Pinksterbeweging
- 19 okt.: Amsterdam night of praise
- 27 okt.: viering van het 100-jarig bestaan van de Pinkstergem. Amsterdam.

Voor meer info over de vieringen: zie www.pinkstergemeente-amsterdam.nl.

bron: Maranatha Community Transformation Centre

12 mei: Sing4life/March4life

12.00 - 14.00 uur March4Life in het Winkelcentrum Amsterdamse Poort

14.00 – 21.00 uur Gospelfestival – competitie in het CEC gebouw, tegenover metro station Ganzenhoef.

Georganiseerd door Het Kerkhuis en de Pentecost Council of Churches (PCC) van Amsterdam Zuidoost met o.a. informatie en podium voor de bestrijding van HIV/Aids en een dankdienst ter gelegenheid van het 100-jarige jubileum van de Nederlandse Pinksterbeweging.

www.sing4life.nl; www.kerkhuis.nl

bron: Het Kerkhuis

30 mei: Studiedag Werkgroep Missiologisch Centrum

Alle culturen in een kerk?!

Multiculturaliteit en de betekenis daarvan voor kerken op woensdag 30 mei 2007 van 9.30 – 16.30 uur, plaats: De Wittenberg te Zeist, kosten: € 10,-.

De werkgroep is een samenwerkingsverband van de Evangelische Theologische Faculteit (Leuven), Christelijke Hogeschool Ede, de Evangelische Theologische Hogeschool (onderdeel van de CHE) en De Wittenberg te Zeist.

Opgave vóór vrijdag 18 mei 2007 per email: info@dewittenberg.nl.

Overzicht van het programma is te vinden op www.skinkerken.nl.

28 april: Conferentie over de pardonregeling

Van 13.00 – 17.00 uur in Den Haag.

Vital Aid organiseert een conferentie over Migrants Integration and General Pardon in het stadhuis in Den Haag.

Meer informatie via: 070 – 392 23 28 of 06 – 272 50 169.

bron: vlugschrift vluchtelingen Kerk in Actie Binnenland, jrg. 5 nr. 4, april 2007

Gesprek met June Beckx

Teus Eikelboom

In 1967 kwam June met haar ouders uit Indonesië naar Nederland. In de zomer van dat jaar woonde ze een conferentie bij van PERKI (Persekutuan Kristen Indonesia, organisatie van Indonesische Christenen). Daarna werd ze actief in het bestuur van PERKI. In 1968 raakte ze nauw betrokken bij het pastoraat voor studerende uit Azië, Afrika en Latijns Amerika.

Een eerste kennismaking met een boeiende en bonte wereld van multiculturele, -etnische, -religieuze en persoonlijke ontmoetingen. Begin 2001 nam ze deel aan een training voor leidinggevend van migrantenkerken door het Hendrik Kraemer Instituut in samenwerking met SKIN. De cursus onderging ze als een “eye-opener”. Van 1971 tot 1985 woonde June in Jakarta, Indonesië. De ontmoeting tussen oost en west stond steeds centraal in haar werken als danseres, choreograaf en danspedagoog. In 1985 verhuisde het gezin naar Nederland. June ging werken als management assistent bij de gemeente Hilversum.

April 2002 vond bij SKIN wisseling van de wacht plaats. Kathleen Ferrier vertrok en June Beckx trad aan als coördinator van SKIN. Na vijf jaar maken we de balans eens op. In hoeverre werden verwachtingen werkelijkheid en waar ontstonden teleurstellingen? Een gesprek met een bewogen vrouw, doe zich inzet met en voor de migrantenkerken. Haar idealisme en haar eerlijkheid geven het gesprek een persoonlijke kleur.

SKIN werd in 1997 opgericht. Vijf jaar later, net in dienst van SKIN, schreef je in de Nieuwsbrief van september 2002: “Dit bevestigt weer dat SKIN steeds meer gehoord wordt, dat men SKIN steeds meer als volwaardige partner ziet.” Heeft die trend zich voortgezet? Welke ontwikkelingen zijn waarneembaar? En vooral: Zijn we meer Samen Kerk In Nederland geworden?

De genoemde trend heeft zich inderdaad voortgezet. SKIN is steeds meer bekend in binnen- en buitenland. De migrantenkerken hebben in SKIN een gezicht en aanspreekpunt gekregen, nationaal en internationaal. De CCME (Council for Churches of Migrants in Europe) ziet SKIN als iets bijzonders. Het is de enige vereniging van migrantenkerken in Europa! Dat unieke ziet men van buitenaf meer en beter dan dat het van binnenuit, dus door de leden, gezien wordt. Meer Samen Kerk In Nederland? Wel hebben de migrantenkerken elkaar meer ontdekt en ook de Nederlandse kerken. Maar ook de verschillen zijn opgemerkt!

Waar werden de drempels en hobbels ervaren? Intern in de gelederen van SKIN met de enorme diversiteit? Of meer extern in de contacten met de Nederlandse kerken en organisaties? Of is het de samenleving als geheel, die zorgt voor belemmeringen?

Alles heeft wel wat met elkaar te maken. Intern: vele leden zien SKIN als een soort wegwacht. Je belt bij pech onderweg om hulp te krijgen. Daar gaat het om. Maar een echte vereniging wordt gevormd door leden die zich samen inzetten voor een gemeenschappelijk doel.

„Het gospelfestival is een moment van grote voldoening voor mij geweest.”

De relatie met de Nederlandse kerken is moeizamer dan ik dacht. De grote onbekendheid van de migrantenkerken verbaast me. Nog steeds denkt men bij migranten meer aan moslims en moskeeën dan aan christenen en kerken. Dat er christenen zijn onder de allochtonen is een ontdekking! Zowel in de kerken als in de samenleving is dat het geval. In de vijf jaar van mijn werk bij SKIN is daar veel minder in veranderd dan ik verwachtte. Stereotype beelden van elkaar leiden tot angst en afweer. Dat geldt ook onderling voor de autochtone kerken en voor de allochtone kerken op zich. Om samen een platform te vormen is nog niet gelukt. Ieder leeft toch het liefst op het eigen eilandje.

Wat kon je concreet doen voor de migrantenkerken als SKIN-coördinator? Welke hoogtepunten werden beleefd? Waren er ook dieptepunten?

Ik had zó gehoopt dat het toelatingsbeleid voor buitenlandse religieuze leiders nu eindelijk geregeld zou zijn. Ook het uitzonderingsbeleid voor deze groep is nog steeds niet rechtgetrokken. Ik heb er mijn best voor gedaan en ben blij dat we toch zo ver zijn gekomen. Eindelijk is een mogelijke beleidswijziging in zicht gekomen. Maar door de politieke ontwikkelingen is dit nog steeds niet afgerond. De workshops over toegang tot medische zorg voorzagen in een grote behoefte. Het gospelfestival is een moment van grote voldoening voor mij geweest.

Een dieptepunt was de zeer lage opkomst bij de informatie bijeenkomst voorafgaand aan de Tweede Kamer verkiezingen in november 2006. De bedoeling was om de leden bewust te maken van hun verantwoordelijkheid als christen in de samenleving. Later hoorde ik dat men werving voor een bepaalde politieke partij vreesde. Ik ben geschrokken van de verkeerde visie op SKIN die daaruit bleek. Bewustwording van de leden is noodzakelijk, want anders wordt het werk van SKIN echt verkeerd beoordeeld.

Wat betekent SKIN voor jou persoonlijk? Welke plaats heeft SKIN in je hart en leven gekregen? Ben je veranderd door je werk bij SKIN? Bij je aantreden werd gezegd: "Je hebt nu de leukste baan van Nederland." Kun je dat beamen?

Of ik veranderd ben....? Ja! Ik heb veel geleerd van dit werk. Elke dag kan en mag ik nieuwe dingen leren, doe ik nieuwe ontdekkingen. Over mensen en hoe ze denken, over geloof en over culturen. Ik kom er bijvoorbeeld hoe langer hoe meer achter dat voor echt contact, voor een echte dialoog het benoemen van bepaalde verschillen noodzakelijk is. Daar kun je niet omheen. Als persoon heb ik erkenning gekregen, mogelijkheden om mij te ontplooien. Ik kan wat meer rechte lopen. Dat stemt me dankbaar, ik blijf dankbaar voor deze benoeming. Maar de leukste baan van Nederland? Nee, dat kan ik niet beamen. Het is wel mooi en uitdagend werk, maar ook moeilijk en soms moeizaam.

Wat zijn je idealen voor de toekomst? Je verlangens?

Mijn ideaal is dat SKIN een vereniging wordt met leden, die zich weer net zo verbonden voelen met elkaar en met de doelstelling als bij de oprichting. In 1997 stonden de Molukse kerk (GIM) en de Indonesische Kerk in Nederland (GKIN) samen aan de wieg van SKIN. Dat was echt bijzonder, gezien het verschil in visie op de RMS. Beiden voelden ze zich hier niet thuis en dit gevoel van onbehagen werd herkend. Ze ontdekten dat ze als christelijke kerken samen sterker stonden in

de Nederlandse samenleving en dat ze samen de roeping tot de taken van de kerk beter konden volgen.

De relatie tussen het migrant-zijn en het christen-zijn is complex en spanningsvol. Als migrant ben je iemand van elders, een vreemdeling. Als christen is er een diepe en sterke verbondenheid met andere christenen. Dat geloven we, maar onze ervaring is wel eens anders. Het is moeilijk voor christen migranten, het is moeilijk voor autochtone Nederlandse christenen. Gevoelens van wantrouwen en bedreiging steken heel snel de kop op. Het eigene, het vertrouwde lijkt het te winnen: safety first! Niet alleen tussen allochtonen en autochtonen, maar ook onderling speelt dit mee. Hoe moet het dan met Samen Kerk In Nederland?

Men wil zichzelf blijven en dat leidt onbewust vaak tot isolement. Door deze problematiek komen er steeds nieuwe migrantenkerken bij. Ieder lijkt liever een eigen gemeenschap op te richten dan zich aan te sluiten bij een bestaande kerk. Men is sterk gericht op de eigen cultuur. Een voorbeeld: bij Afrikaanse gemeenten is sprake van dóór-migreren. Nederland wordt weer verlaten en dat zou betekenen dat het aantal Afrikaanse kerken en gemeenten hier afneemt. Maar nee, er is zelfs groei in aantal!

Dit gevoel van bedreiging, van angst voor aantasting van het bekende, het vertrouwde, is zowel bij migrantenkerken als bij Nederlandse kerken aanwezig. Bij beiden leeft de vraag: wat wil de ander eigenlijk, wie zijn ze? Samen Kerk in Nederland blijft dus een moeilijk bereikbaar ideaal. Maar wel ons ideaal!

Migrantenkerken in de stad Utrecht - *Een mozaïek*

Dat is de titel van een rapportage van Hans Visser. Gedurende de laatste jaren bezocht hij een aantal migrantenkerken in de stad Utrecht en elders. Als adviseur van SKIN (Samen Kerk in Nederland) en als lid van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN) heeft hij een grote belangstelling voor deze kerken.

In de inleiding vermeldt Hans Visser nadrukkelijk dat hij in deze rapportage de term ‘migranten-’ hanteert, hoewel sommige kerken daar niet gelukkig mee zijn wegens de negatieve connotatie bij de eigen gemeenschap. Hij koos er echter voor vanwege de grote variëteit van de kerken en omdat het containerbegrip ‘migrantenkerken’ hen het beste dekt.

Het is de eerste rapportage die een overzicht blik werpt op de aanwezigheid van migrantenkerken in Utrecht. Wilt u meer weten of zoekt u een migrantenkerk in uw buurt en woont u in Utrecht en omgeving, u kunt het rapport inzien op onze website www.skinkerken.nl.

Samen kerk in Utrecht

June Beckx

Op dinsdagavond, 6 februari, kwamen leiders en leden van migrantenkerken en de PKN in en rondom Utrecht samen in de zaal van de Holy Trinity Anglicaanse kerk. Zij werden er zeer gastvrij verwelkomd door de chaplain John de Wit en zijn vrouw Pam. Ervaringen werden er gedeeld en zo bleek hoe zeer verschillend de levenswegen waren die hun uitendelijk naar Utrecht hebben gebracht. Door elkaars verhalen herkenden zij elkaar:

“Als christen en als immigrant hebben wij ons huis en/of onze kerk in Utrecht of in de omgeving van Utrecht. Wij ondervonden dat het belangrijk was om als mensen en leiders van verschillende kerken bijeen te komen en elkaar te leren kennen. Zodat wij elkaar kunnen vinden als we elkaar nodig hebben, bij voorbeeld als wij mensen tegenkomen die een kerkdienst in eigen taal zoeken. Of als er iemand in de gevangenis zit en om een “eigen” pastor vraagt. Of als er iemand in het ziekenhuis ligt Maar ook, zodat wij voor elkaar kunnen bidden.”

De tijd was te kort!

Toch gaf God hen de hoop om verder te gaan; de volgende bijeenkomst staat gepland voor 8 juni 2007, om 18.00 uur. Dan zullen ze er te gast zijn bij ds. Christopher Drale van de Sudanese Gospel Mission te Houten. “Samen eten, samen delen, samen bidden en samen zingen.” Dat staat op het programma en dan zou het niet alleen moeten gaan over de problemen, maar juist ook over de wonderen die God in onze levens verricht.

Afrikaanse uitleg bij de bijbel

Hans Visser

Medio juli werd in Nairobi (Kenia) de Africa Bible Commentary (ABC), een uitgave van de Associatie van Evangelikalen in Afrika (AEA) gepresenteerd. 70 theologen uit 25 Afrikaanse landen - met name Nigeria, Kenya, Congo - geven in 1600 pagina's uitleg bij alle bijbelboeken. Zij gebruiken Afrikaanse spreekwoorden en gezegden. De context van de Afrikaanse cultuur komt op iedere bladzij weer tegen.

De theologen hebben behalve deze uitleg ook korte artikelen over het leven van alledag geschreven. Voorbeelden hiervan zijn vrouwenbesnijdenis, HIV en Aids, de rol van de voorouders, maar ook over secularisatie en democratie. Te veel om op te noemen. De drijvende kracht achter de ABC is de Nigeriaan Tokunboh Adeyemo, de voormalige secretaris van de AEA. Niet alleen de evangelikalen waren de scribenten. Ik noem er een paar, die ook in andere verbanden werken. De Ghanees Professor Kwame Bediako die al vele jaren met het Hendrik Kraemer Instituut verbonden is en ook een en andermaal voor de migrantenkerken gesproken heeft. De Keniaanse Nyamburu Njoroge, die in het kader van de Wereldraad van Kerken werkt en de Malawiaanse Isabel Phiri, coördinator van de Betrokken Afrikaanse vrouwelijke theologen. Deze drie en anderen zijn van presbyteriaanse snit. De 'grand old man van de evangelicals' in Engeland, de Anglicaan John Stott, heeft een voorwoord geschreven, waarin hij aangeeft te willen leren van de Afrikaanse inzichten in het woord van God. Met al Gods mensen verstaan wij meer wat de liefde van Christus inhoudt.

Ik vind het een uniek boek omdat het theologen van het hele continent bezuiden de Sahara, mannen en vrouwen, evangelicals en oecumenici in dit werk bijeenbrengt leesbaar en toegankelijk en daarboven ook nog betaalbaar is de Afrikaanse context met de Schrift op een of andere wijze met elkaar verbindt. Bediako beschouwt zo'n boek als 'een fundamentele bron voor de kerk in Afrika: voor christelijke gedachten, actie en wetenschap' (p. IX). Geen wonder dat dit boek vertaald zal worden in het Frans, Portugees, Amhaars en Swahili. Dit boek zou ook voor de talrijke Afrikaanse kerken in Europa en Nederland aan te bevelen zijn. De grote verscheidenheid van de kerken zou kunnen profiteren van een bronnenboek in het uitleggen van de bijbel en het stimuleren van vorming. Het zal ook veel discussie geven in de Nederlandse context.

*Nu te bestellen bij de VU boekhandel, theologische afdeling. Tel. 020 -5984000.
Kosten: € 40,95, + € 3,50 verzendkosten.*

De schrift als vertolker van cultuur en traditie

Als we ons wenden tot Christus als Heer dan doen we dat met alles wat met ons te maken heeft en alles wat ons omringt dat ons heeft bepaald en vorm gegeven. Het heil betreft daarom niet slechts onze 'zielen' maar ook de diepste lagen van onze cultuur. We moeten toestaan dat de Schrift de vertolker wordt van wie we zijn in de specifieke concrete betekenis van wie we zijn in onze culturen en tradities.

Als licht door een prisma valt ontstaat een regenboog van kleuren. Zo zien we ook onze culturen op een nieuwe manier als ze het prisma van de Schriften passeren. Het lichte en het donkere dat bij onze culturen hoort, wordt waarneembaar. We worden niet langer bepaald door onze tradities, maar we staan de Schriften toe om deze tradities te interpreteren.

De Schrift in onze moedertaal heeft een fundamentele plaats in de verbinding van evangelie en cultuur. Onze moedertaal is de taal waarin God spreekt tot ieder van ons. Hij spreekt niet in een sacrale taal, maar in gewone taal, zodat we Hem kunnen horen en we ons realiseren dat dit evangelie over ons gaat en dat we worden uitgenodigd om ons bij een grote schare te voegen uit alle volk, stam, natie en taal (Openb 7:9).

Editorial

This year SKIN celebrates its 10th anniversary. It has been my privilege to be its co-ordinator for the last five years. In the interview of this edition you can read about my impressions and experiences. An important question stays: how does a migrantchurch community, who wants to have an *own* church stand towards the ideal of SKIN: migrantchurches who want to be church *together* in the Netherlands?

Language, culture and tradition motivate people in a strange country to establish an own church. And rightfully so, people need to have *a place to be at home in a place far away from home*. How important language, culture and tradition are for an individual within a community and in the context of his/her environment, even how God speaks to us personally and treats us in this specific way, can be read also in this edition.

But still, a safe and protected place can make people want to remain inside. And this causes tension to the relation with what is on the outside. Language, culture and tradition become partitionwalls. Because like it or not, 'the outside' is the reality of the society we live in. A society in which we have a common responsibility and therefore need to participate.

That has been the challenge for the last ten years, that is the challenge we stand for till this day. The challenge not to make the *richness* of language, culture and tradition – also our faithtradition – inferior to the *differences* in language, culture and tradition. Richness unites and empowers us against the differences which separate us. But only if we really want it! If we are not willing to listen to each other's differences, if we are not willing to talk about it, then we are not able to discover that richness. Because that means that we cutt off ourselves from one another.

From an *Own* church to being church *Together*. Do we want it and if so, are we able to achieve that?

In this process we definitely need the Holy Spirit. God's healing and reconciling Spirit empowers people, each in their own language, to witness His miraculous deeds together (Acts 2). That is the real celebration of Pentecost, to celebrate the richdom of our faith through the richdom of our diversity.

June Beckx

Topics and information

Bound together in Freedom

The second special interreligious meeting ‘Bound together in Freedom – Living together in mutual respect’ was held in Utrecht on January 23rd in the presence of Queen Beatrix. At this meeting, the leaders of the sixth largest religious movements signed a declaration declaring the wish to live together in freedom and peace. The meeting was organised by the steering committee “Bound together in Freedom”, that also organised the first celebration of the Silver reignjubilée of the Queen in December 2005. SKIN participated in the advisory committee.

Come Holy Spirit, heal and reconcile in Europe: illuminate the whole of humankind with the light of Christ

The Conference of European Churches (CCE), together with the Commission for World Mission and Evangelism (CWME) of the World Council of Churches (WCC) gathered in Budapest from 23 – 28 of January for their Mission Consultation. This consultation was a sequel to the theme of the Conference for world Mission and Evangelism in Athens in 2005. Main subject was the struggle with the word ‘mission’ and its meaning for Europe in this time. It was also meant as a preparation for the 3rd European Ecumenical Assembly, to be held in Sibiu, September 2007. Together with Wout van Laar, director of the Dutch Missionary Council, June Beckx held a workshop on the presence of migrantchurches and their mission for Europe. Robert Calvert gave a workshop on the topic ‘Towards the renewal of the European urban church’.

Pastoral care in Detentioncentres

One of the working areas of the Protestant Church in the Netherlands (PKN) is pastoral care in detentioncentres. Pastors working in this field invited June Beckx to their annual meeting on January 8th, to be interviewed. Reason for this invitation was that the prisonerpopulation in the Netherlands have become more diverse, with different religious traditions and spirituality. The idea is that migrantpastors can play an important role for these prisoners. Besides that, they could also inspire other pastors, not from migrantchurches. An other important aspect is the involvement of members of migrantchurches in the care taking of ex-detainees. This meeting, bringing together the PKN-pastors and the migrantchurches, was a success and will be continued in the near future.

Xnoizz Flevo festival 2007

In August 2006, some youngsters of the SKIN churches were present at the Flevo festival. They were guided around and met with several other young churchmembers. This was evaluated with the director of the festival and the

program-maker in March 2007. This evaluation makes clear that there is great enthusiasm among our youthleaders for a special program and presentation from and for migrant youngsters at the next festival. And beside that, more youngsters would be encouraged to take part of the festival and all the other workshops and activities. This year, the festival is held from 16 – 19th of August with the theme Live the Dream. *More information: www.flevofestival.nl*

Meeting with the Protestant Church in the Netherlands (PKN)

A first meeting between the boards of the PKN and SKIN took place on March 13th. This might sound strange, because there is already a working and financial relation with the PKN. However, the two boards never met. They discussed how, with regard to the content, they could work together in shaping a church in the Dutch context. They concluded that a united church would in time demand a change of culture.

Basic rights

The brochure, Basic rights for undocumented people, published by Stichting Los, together with Stichting Searchweb and OKIA, has been translated in English and French. The brochure aims for people working with undocumented people and sums up the rights these people have and how to get these rights. The brochure costs € 6,50 (incl. dispatch costs) and can be ordered by transferring this money to giro 95 52 448 tnv Sticht landel ongedocument steunpunt te Utrecht. Please give your name and address and the title of the brochure. The Dutch brochure costs € 5,00 (incl. dispatch costs).

More info: www.skinkerken.nl

Appeal for experiences with aliendetention

In 2007, the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) will visit Holland. We appeal to you to mail them your experiences with alien detention. Please mail in English or French: cptdoc@coe.int / www.cpt.coe.int

source: newsletter refugee's kerk in Actie Binnenland, jrg.5 nr. 3, march 2007.

Pardon arrangement

The new coalition agreed on a pardon arrangement for those who applied for asylum in the Netherlands before April 1st 2001. There are a lot of questions about this agreement, so Vluchtelingenwerk Nederland, INLIA and LOGO took the initiative to open a website with the latest information www.pardonnu.nl All the news is placed on this site as soon as it is confirmed.

source: newsletter refugee's kerk in Actie Binnenland, jrg.5 nr. 3, march 2007.

List of migrantchurches

The renewed website of the PKN www.pkn.nl now has an inventory of the addresses of migrantchurches throughout The Netherlands. The list is still under temporary construction and all corrections or additions are welcome. The regions Amsterdam Zuidooost and Ede are not yet included. Searchmachine is through “migrantenkerken”, then click on “5. Migrantenkerken” and on “adressen” on the left side.

Agenda

June 9th - Annual membersmeeting SKIN.

The annual membersmeeting of SKIN is planned for June 9th at our SKIN office; Koningin Wilhelminalaan 3, Amersfoort. Time: 10.30 – 15.30 hours. The morning session is for members only. In the afternoon, we will discuss actual issues. These discussions are public; everyone is welcome to come! One of the topics this time will be on the Pastoral care in detention centres and how to involve migrantpastors in this pastoral care for detainees and ex-detainees.

November 10th - SKIN 10th anniversary.

We hope to celebrate the 10th anniversary of SKIN on November 10th 2007. During the coming months the preparations of this anniversary will be published on our website www.skinkerken.nl.

Dutch Pentecostalmovement celebrates their 100th years-jubilee.

The Pentecostalmovement Amsterdam organises the following activities:

- April 27th to May 5th: release of the “This-makes-you-happy” journal
- May 12th: Day of the pentecostalmovement
- September 15th: national celebration of the 100th anniversary
- October 19th: Amsterdam Night of praise
- October 27th: celebrating the 100th anniversary of the Pentecostalmovement in Amsterdam

More information: www.pinkstergemeente-amsterdam.nl

source: Maranatha Community Transformation Centre

April 28th - Conference General Pardon

13.00 – 17.00 hours, The Hague

Vital Aid organises a conference on ‘Migrants Integration and General Pardon’ in the Townhall of The Hague. Information: 070 – 392 23 28, 06 – 272 50 169. source: newsletter refugee’s kerk in Actie Binnenland, jrg.5 nr. 4, april 2007

May 11th and 12 - Choirfestival

The foundation A Touch of Hope organises a choirfestival of Indonesian churches. The festival will take place on May 11th and 12, in the building of the Evangelie gemeente, Boeing Avenue 121, 1119 PE Schiphol –Rijk. SKIN churches are invited to take part in this festival with their choirs.

Information and entering: 06 45198900; 06 45484459, 06 26303409;
06 21225104 / *source: Gereja Minahasa*

May 12th - Sing4life/ March4life

12.00 - 14.00 hours: March4Life in Winkelcentrum Amsterdamse Poort
14.00 – 21.00 hours: Gospelfestival – competition in the CEC building, opposite metrostation Ganzenhoef.

Organised by Het Kerkhuis and the Pentecost Council of Churches (PCC) Amsterdam Zuidoost with a.o. information and podium on HIV/Aids prevention and a thanksgiving service 100th years-jubilee of the Dutch Pentecolstalmovement.
www.sing4life.nl; www.kerkhuis.nl / *source: Het Kerkhuis*

May 30th - Study-day Workgroup Missiologic centre

All cultures in one church?! Multicultural and the meaning for churches.

9.30 – 16.30 hour, De Wittenberg, Zeist

Costs: € 10,00

This workgroup is an alliance between the Evangelical Theological Faculty (Leuven), Christelijke Hogeschool Ede, Evangelische Theologische Hogeschool and de Wittenberg.

Enrol before May 18th by email: info@dewittenberg.nl

The program can be found at www.skinkerken.nl

Interview with June Beckx

Teus Eikelboom

In 1967 June came to the Netherlands, together with her parents. In the summer of that year she attended a conference of PERKI (Persekutuan Kristen Indonesia, an organisation of Indonesian Christians). After that, she became active in the board of PERKI. In 1968, she became involved in the pastoral care for students from Asia, Africa and Latin America. This was her first meeting with the colourful world of multicultural,

- ethnic, - religious and personal contacts. Early 2001 she took part in the SKIN HKI course for migrantchurch leaders. For her, this course was an eye-opener. From 1971 till 1985, June lived in Jakarta, Indonesia. Being a dancer, choreographer and dancingteacher, the meeting between East and West always had a central place in her work. In 1985 the family moved to the Netherlands and June took a job as management assistant in Hilversum.

In April 2002 things changed for SKIN. Kathleen Ferrier left and June Beckx became the new co-ordinator. After five years, we strike a balance. In what way did expectations become reality and where did disappointments arise? A conversation with an affected woman dedicated to migrantchurches. Her idealism and honesty give this conversation a personal touch.

SKIN was founded in 1997. Five years later, shortly after you became the co-ordinator you wrote in the newsletter of September 2002: "This confirms that SKIN is better heard. People Look at SKIN as a partner of full value." Did this continue? What developments do you see? And above all: Have we become more Together Church in the Netherlands?

The trend you mention did move on. SKIN becomes more and more known in both the Netherlands and abroad. Migrantchurches have become a face through SKIN, national and international. The CCME (Council for Churches of Migrants in Europe) sees SKIN as something special. It is the only organisation for migrantchurches in Europe! Outsiders see this uniqueness more than the members see it. More Together Church in the Netherlands? Yes, when you look at the fact that migrantchurches have discovered one another and also the Dutch churches. But the differences have also been discovered!

Where did you experience thresholds? Within SKIN because of the variety and diversity? Or external, in contacts with Dutch churches and organisations? Or in society as a whole that causes hindrances?

It is difficult to see these things separately. Internal: many members see SKIN as a sort of Automobile Association. When your car breaks down you call them for assistance. But that is not only what it is about. A true association is formed by its members who work together with the intention to reach mutual goals.

The relation with the Dutch churches is more difficult then I thought. It surprises me how unknown migrantchurches are. People still associate migrants with Muslims and churches with mosques. It is a discovery that there are Christians among the migrants! We see this both in churches as well as in society. During the five years I have been with SKIN, this has changed less then I expected. Stereotypes lead to fear and rejection. This also goes for the Dutch churches as well as for migrantchurches. We have not yet been successful in creating a platform. Everyone prefers to stay on his or her own small island.

Being SKIN co-ordinator, what could you do for the migrantchurches? What were the highlights for you? And where there any lowest points?

I have hoped very much for a better admittance policy for foreign religious leaders to be settled. Also, the exceptional and discriminative clause for this group is still effective. I have worked very hard for these issues and am glad that we came this far. Because finally, a possible change of admittance policy is in sight. But due to political changes, it is not effective yet. Further, the workshops we did concerning the access to health care answered to a great need. Our Gospel-festival was a highlight for me.

One lowest point was definitely the low attendance at the meeting we organised to inform our members, just before the Parliament-elections in November 2006. This meeting was meant to raise awareness among our members of their responsibility as Christians in this society. Later, I heard that people didn't come because they thought that this evening was organised to favour a particular political party. I was shocked because it shows that members have the wrong image of SKIN. Members need to become conscious because otherwise, the work of SKIN is wrongly judged.

What does SKIN mean to you personally? Which place has SKIN in your heart and life? Did working for SKIN change you? When you started this job it was said that it was the best job in the Netherlands. Can you assent to that after five years?

Whether I have changed...? Yes, I have learned a lot from this work. Every day I can and may learn new things, make new discoveries. About people and how they think, about religion and cultures. I am learning that for true contact and true dialogue, it is necessary to name certain differences. You cannot avoid that. As a person I received recognition, possibilities to develop myself. I am walking a bit more straight up. That makes me grateful, I'm still grateful for this job. But the best job in the Netherlands? No, I can not assent to that. It is a wonderful job, it is challenging, but also difficult and laborious.

What are your ideals for the future? Your desires?

My ideal would be for SKIN to become an association with members who feel as attached with each other as they did when SKIN started. In 1997, the Moluccan Church (GIM) and the Indonesian Church (GKIN) stood together when SKIN started. That was really very special, taken in account their different views on the RMS. Both did not feel at home in this country and they recognised this discomfort. Being both Christian churches, they discovered that together they stood stronger in Dutch society and that it was easier to follow the call of the church in society.

The relation between being a migrant and being a Christian is complex and full of tension. As migrant, you are a stranger, coming from somewhere else. As Christian, there is a deep bonding with other Christians. That is what we believe, but our experiences sometimes tell us otherwise. It is difficult for Christian migrants, and it is difficult for Dutch Christians. Feelings of mistrust and threat come to the surface. What is close and familiar to us seem to win: safety first! Not only between Dutch people and migrants, but also within these groups. What does that mean for SKIN?

One wants to stay his-/herself and that leads, unwittingly, very often to isolation. Because of that more migrantchurches are established. Often people prefer to raise their own church, rather than joining an existing church. The focus is on the own culture. For example: many members of African churches emigrate. They leave the Netherlands, which would mean that the number of migrantchurches would decrease. But it doesn't; it increases!

There are feelings of threat, fear of losing the things you are accustomed to, the need to stick to own familiarity and safety is present both in migrantchurches as well as in Dutch churches. Both have the same questions: what does the other one wants, who are they?

So, Together Church in the Netherlands is an ideal that is hard to reach. But it stays our ideal!

Migrant churches in the city of Utrecht - *A mosaic*

This is the title of a report, written by Hans Visser. During the last years he visited a number of migrantchurches in Utrecht and surrounding places. Being advisor for SKIN and member of the PKN, he takes great interest in these churches.

In his introduction, Hans mentions that he uses the word ‘migrants’, although he knows that some churches are not happy with that word. However, he chose that word because of the huge variety of churches and as a containerexpression “migrantchurches” can cover them all.

This is the first report that gives an overview on the presence of migrantchurches in Utrecht.

If you want to know more, or find out if there are migrantchurches in your neighbourhood look at our website www.skinkerken.nl for the full report.

Together church in Utrecht

June Beckx

Leaders and members of migrantchurches and of the PKN, based in Utrecht or surrounding places, gathered on February 6th in the Holy Trinity Anglican Church. They were warmly welcomed by chaplain John de Wit and his wife Pam. Sharing experiences showed how different the paths were that lead them all to Utrecht. People recognise each other through their stories:

“As Christians and as immigrants we have our home / church in Utrecht. We found out that it was very important to gather as people and leaders of different churches to get to know each other. So we can find each other when it is necessary, for example when we meet people who are looking for a church or celebration in their own language. Or when someone is in prison and asks for an “own” pastor. Or when someone is in the hospital...

But also that we can pray for each other.”

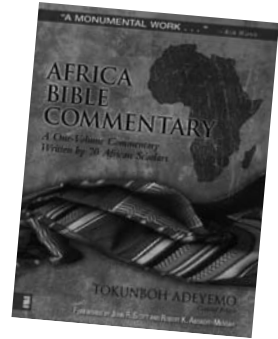
Time was too short!

But God gave them the hope to continue; the next meeting is planned for June 8th, at 18.00 hours. Then, they will be guests to rev. Christopher Drale from the Sudanese Gospel Mission in Houten. According to the program we will: ‘Eat together, share together, pray together and sing together’. But then not only about problems but even more about the miracles God does in our lives.

African Explanation of the bible

Hans Visser

In July, the African Bible Commentary (ABC), edited by the Association of Evangelicals in Africa, was presented in Nairobi (Kenya). Seventy theologians from 25 African countries give their explanation to all the books of the bible, using African proverbs and expressions. There is African culture on every page.

Beside the explanations, the theologian wrote short articles about everyday subjects such as HIV and Aids, the role of the ancestors, but also about secularisation and democracy. The power behind the ABC is Tokunboh Adeyemo from Nigeria, former secretary of the AEA. Not only Evangelicals worked on this book. I would like to mention some that also worked for other organisations. Professor Kwame Bediako from Ghana has been attached with the Hendrik Kraemer Instituut for many years and spoke several times for the migrantschurches. Nyamburu Njoroge from Kenya, who works for the Worldcouncil of Churches and Isabel Phiri from Malawi, co-ordinator of Involved African Female theologians. These three and others are Presbyterians.

The 'grand old man of the Evangelicals' in England, John Stott, wrote the introduction in which he says that he wants to learn from the African insight in the word of God. With all Gods people we can get a clearer idea of what Gods love contains.

I think this is a unique book because: It brings together theologians from the whole continent south of the Sahara, male and female, Evangelicals and Ecumenical. It is readable and payable. It connects the African context with the scripture.

Bediako considers this book as a 'fundamental source for the church in Africa' (page 9). No wonder this book will be translated in French, Portuguese, Amhaara and Swahili. It is recommendable for all the African churches in Europe and the Netherlands. The large diversity of churches could profit from this source in explaining the bible and stimulating education. It can also lead to discussion within the Dutch context.

*The book can be ordered by the VU bookshop, theological section.
Tel.: 020 – 5984000. Costs: € 40,95 and € 3,50 dispatch costs.*

Scripture as the Interpreter of Culture and Tradition

When we turn to Christ as Lord, we are turning over to him all that is in us, all that is about us and all that is around us that has defined and shaped us. Thus salvation encompasses not just our ‘souls’, but also our culture at its deepest level. We need to allow Scripture to become the interpreter of who we are in the specific concrete sense of who we are in our cultures and traditions.

When light passes through a prism, a rainbow of colours is revealed. Similarly, when our cultures pass through the prism of Scripture, we see them in a new way. The light and shade intrinsic to our cultures is revealed. We are no longer being defined by our traditions, but are allowing Scripture to interpret those traditions.

Mother-tongue Scripture has a fundamental place in the engagement of gospel and culture. Our mother tongue is the language in which God speaks to each of us. He does not speak in a sacred language, but in ordinary language, so that we may hear him and realize that this gospel is about us and that we have been invited to join a company drawn from every people, tribe, tongue, nation and language (Rev 7: 9)

Kwame Bediako in Africa Bible Commentary

